

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXII. Die Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

impetrabis. Paruit: impetrauit. Manè vnâ alterâve horâ ante alios surgebat è lectulo, & illud tempus se fla-

gellando, diuina lectirando & orando ducebat.

Manè.
Mortific.
Oratio.

XXII. DIE MARTII.

P. FRANCISCVS
RODRIGVEZ.

PETRVS COLET.
COADIVT.

Hispanus
Toleti. 12.
Mar. 1627.
ætat. 79.
Soc. 26.
Mortif.
B.P.

Oratio.

Pauper.

Morbus.

P Claudio Aquaiua per 20. annos fuit à secretis. Bis quothebdomadis (& in vigilijs Beatissimæ Virginis pane tantum frigidaque contentus) ieiunabat vt orandi studio aliquid adderet, manè vnâ, vel alterâ, hora surgebat ante alios, & orabat, semper in ara maxima primo sacrificio operatus. In odæo multas horas ducebat orans, coram SS. Sacramento. Singularis illi lepor inerat sermonem familiarem ferendi de diuinis rebus. Præerat domui professorum Toleti tanto, ad cæteram virtutem paupertatis exemplo, vt nullius coadiutorum vestis veste illius fuerit deterior. Morbo supremo ineunte, de parata iam ad id charta, totius vitæ peccata recognouit, & expiauit, quotidie SS. Synaxi refectus, ad extremum vsque diem, quo illam pro viatico immortalitatis accepit. Torum ægritudinis tempus, in altarum omnium oblivione, præteritis cum Christo, & Beatissima Virgine (quorum imagines præ oculis habebat semper) colloquijs institutis expendit. Cadaver religiosi ordinum plurium humeris tumulo illatum.

Fuit socius P. Emandi Augerij magno semper sinceræ, ac religiosæ simplicitatis exemplo. De hoc ita scripsi in pretiosis occupationibus mortientium in Societate. Petrus Colet coadiutor morti proximus candidè dixit: vnum adhuc sibi quiddam in animo esse reliquum, quod Confessorio non aperire timeret. Se nimirum ante annos aliquos, sextâ quadam feriâ Christi Crucifixi præsentis aspectu fruitum, dignatione optimi IESV pendens è Cruce, sibi que blandè dicens, fore vt post certos annos æternâ immortalium beatitudine fruereetur, Videbatur Petro tempus necdum elapsum, atque aded timebat (semper tamen diuino nutui ad omne quod vellet animo promptus) vt ne omne id, quod adhuc supererat, temporis sibi seruaretur in purgatorio exigendum, ad eluendas noxarum pœnas. Ingenuâ simplicitate, quamuis non sine vetustatis exemplo, Rectorem obsecrauit, vt iuberetur mori; desiderare se Christi exemplo ex obedientia mori. Iubere licet detraxerit P. Rector, ingenio tamen extemporalis, ac planè in arena sumpto consilio, Petrum solatus, ostendit quomodo ex obedientia mori pesser; si nempe moreretur animo exaggerato, planè ac sanctè obediendi decreto illi optimi Dei, quo statutum est omnibus hominibus

semel

Gallus 20.
Mar. 1628.
ætat. 69.
Soc. 47.

Crucif.

Italus
galach
Mar. 6
ætat. 69
Soc. 43

Crucif.

Fide.

semel mori. Acquieuit, & obediens mortuus est.

P. ANTONIVS
RUBINVS.

ANimarum ac martyrij desiderio flagrans, agebar quicquid poterat, vt animas lucraretur. Loquebatur; & scribebat insigni expressione suauissimæ teneritatis. Ego, scribit, pro Christo mori non mereor; sed ipse dignus est pro quo omnes moriamur. Si me videre, atque alloqui vultis, oculos in Crucifixum Christum defigite: ibi me inuenietis ad pedes cum Magdalena abiectum, & peccata mea grandia deplorantem. Illis sacris pedibus me totum contradidi: in illis dormio, & viuo, illos completor; & dico: Da mihi, Domine IESV, vt sequar tua vestigia. 21. Augusti cum socijs appulit Nangasachum anno 1642. Captus vnâ cum illis, cum omnes interrogarentur; an velint omnes nuncium Christo remittere, & à Rege honorari? Respondit Rubinus interpreti, suo nomine ac suorum, nec se, nec socios, vlllo pacto vnquam id seculus in animum admissuros: abisteret cum hisce vocibus, atque faceretur se, ac socios ad Christum prædicandum aduenisse, quicquid minaretur Iaponiæ Imperator. Ergo in carcerem conditi omnes. post multa quæ istic perpeffi sunt, per rotos septem menses destinatis diebus ingeste in os maximâ copiâ, & mox acerbissimâ cum violentiâ è corpore expressæ aquæ tormento sæpius excruciat, tandem 17. Martij anni 1643. palàm circumuecti sunt cum adscriptâ causâ supplicij: quâdâ Christi fidem prædicatum venissent contra edictum Imperatoris. In scrobem capite demisso, sublatis in altum, al-

ligatisque pedibus pependere suspensi: & hoc die primus P. Rubinus desijt viuere, socijs in dies proximos eandem fortissimæ mortis gloriam profecutis. Corpora illorum concisa, & combusta sunt, cineribus in aquas dispersis, ad obliuionem. Inter sacrificandum religiosè tener Antonius illiquefactis è cælo voluptatibus perfluebat, & sacrum calici substratum lineolum lachrymis aded affluenter perfundebar, vt postea cadentes pijs lachrymas strophiole excipere iuberetur. Cœnæ loco ibat ad SS. Eucharistiæ Sacramentum; & ibi cœnæ tempus omne orando ducebat. Vix intra biduum semel (idque præparè) vescebarur. Vini autem potionem ne senex quidem admisit.

P. PETRVS
ROMERVS.

IN Paraquaria pulcherrimos labores in maximo egregiæ operæ pretio exantlauit. Missus ad Itarines Indos, ibi ab irraentibus Indis alijs, macanâ, seu clauâ ligneâ, in humero validè percussus, Iesum clamans, in capite demum ictus concidit. Inde illi euulsa præcordia; & præciso iugulo lingua extracta.

MATTHÆVS FER-
NANDEZ.

Petri socius, & interpres, vnâ cum illo ibi contrucidatus.

X 2. P.FRAN-

Italus Nangasachi 22. Mar. 643. ætat. 65. Soc. 43.

Crucif.

Fides.

Sacrum.

Euchar.

Mortif.

Hispanus apud Itarines Indos. 22. Mar. 1643. æt. 60.

Fides.

Ibid.

P. FRANCISCVS
PEREZ.Hispanus
Antuerpiæ.
22. Mar.
1655.*Misericord.*

Hic ipso Christi nascentis die natus Cordubæ, ipso Christi morientis die obiit extremum diem Antuerpiæ. Ante initam Societatem, vxoris & familia per sancta illi cura, erga egenos verò charitas tam nobilis, vt creditus sit Christum ipsum sub mendici persona excepisse. Ignorans enim pauper mensæ ab illo adhibitus, & veste, pecuniaque donatus, repente subductus ex oculis fuit, cui quantumvis euadere cupientis, non patebat egressus, duplici arcâ ædibus obseratis obiectâ, quarum clauces penes Franciscum solum tunc erant. Cilicij, flagris in se immitis, filiorum vno defuncto, duos

Societati dedit, eosque Sacerdotio primum initiatus, secutus est, nec semel iucundè conspectus solenni ritu sacris operari, duobus filijs hinc, atque inde stipatus, altero Subdiaconi, diaconi altero munus obeunte: quibus primum diuinum sacrificium Christo offerentibus ipse, pro more adstiterat. Vberes illi sacrificanti manabant lachrymæ, è sensu tenero quo Crucifixum Christum pectore toto complectebatur. Inde illi arctissima feriâ 6. hebdomadæ sanctioris inedia, non nisi panis modicè igne tosti, & aquâ macerati segmento vix tolerata. Inde illi patientia ita experrecta, vt quidquid ferendum occurreret ad Crucifixi pedes deponeret, consilij, & auxiliij capiendi gratiâ, sub exemplo tam magno.

Mortif.

Superior

Patient

Castit.

XXIII. DIE MARTII.

VASCVS FERRAS
SCHOLAST.Lusitanus
Porti 23.
Mar. 1547.
circiter.*Oratio.**B.V.*

Enobilis, ac locupletè Canonico Societati se addixit, suorum lachrymis superatis. Horæ multæ illi breues visæ oranti, & aliquando sui vix consilio, adeoque ardenti, ac fatiscenti, vt in lectum debuerit deportari. Noctis etiam partem magnam orando ducebat. Ager Patriam ad auram missus, præ domo paterna Nosocomium elegit; sed iussus est obsequi desiderio Patris, ac Matris. Putatur à Beatissima Virgine, & Ss. Ioanne, ac Augustino in morbo visitatus. Cum se tanquam mox moriturum complorari à suis videret, vetuit, edixitque, discessit se non nisi 23. Martij è vita

discessurum id quod verè ab eo fuisse prædictum euentus ipse ostendit.

*Mortif.*P. IOANNES
PAVLVS ALVAREZ.

Mirabilis, & sancta fuit in illo pro concione dicendi gratia, & efficacitas. Iam ad spectaculum taurorum summi ac infimi, confluerant, cum ille pro tēpli foribus voce sublata ea dixit quæ mortales ad exagitandorum taurorum ludum toto desiderio hiantes, omisso illo, ad templum ad concionem audiendam permeuere. Euangelio super ægros recitato febres aliosque quosdam morbos à multis, vt ferunt, expellebat; imò & dæmonem è quadâ foemina eiecit eodem remedio, &

Hispanus
Placentiæ
23. Mart.
1564.*Concionati*Anglus
Vatensis
Mar. 16
21. 7.

Fides.